
Waterdicht

Het laatste druppie

Tien waterdruppels
vielen naar beneden.
Eén verdampte razendsnel.
De rest trok verder
de mensheid tot zegen.
Toen waren er nog negen.

Lager en lager kwamen zij
de hemel achterlatend.
Eén landde op een hoge berg,
waar hij bevroor tot eeuwigheid.
De anderen zeiden: 'rust zacht'.
Toen waren er nog acht.

Verspreid kwamen ze bij de aarde aan.
Eén kwam direct in een zogenaamde
watergang]
van het waterschap en voor hij het wist,
werd hij afgevoerd naar de zee
naar een oneindig leven.
Toen waren er nog zeven

Wat verderop viel er één
bij een boer op 't land,
waar hij als transporteur van mest
het gewas hielp groeien.
Hij eindigde in stress,
en toen waren er nog zes.

Eén gelukkige kwam in het doelttype bos,
heel multifunctioneel.
Hij maakte het de bomen zuur,
maar deed ze ook hard groeien.
Het kostte hem zijn lijf.
Toen waren er nog vijf

Zijn buurman werd verwelkomd op de hei.
Vanwege zijn zure karakter
was dat wel met gemengd gevoel.
Begeleid natuurlijk voedde hij de biotoop:
van nat tot droog dat gaf geen zier,
en toen waren er nog vier.

Die kwamen op de grond terecht
en zakten naar beneden.
Eén dwaalde ondiep af
en dagzoomde in een nat talud.
Wijzend op de dotters zei hij: "zie".
Toen waren er nog drie.

De rest ging verder de diepte in,
en na een lang ondergronds verblijf
werd er één opgepompt
door 't waterwinbedrijf.
Hij werd verspild uit kraan en in de wee.
Toen waren er nog twee

De anderen trokken verder langzaamaan.
En plotseling kwam één, o zo schoon,
bij Neerlands industrie te gast.
Hoewel te gast dat is de vraag,
want hij werd misbruikt en verdween
toen was er nog maar één.

Die laatste druppel die was slim.
Hij verrijkte zich met mineraal,
ontweek zijn vijanden met pijn
en liet zich vervoeren naar het paradijs,
waar hij tussen 't blauwe gras als laatste
druppie]
zijn werk afmaakte in zijn uppie

*Peter Visser, Staatsbosbeheer
t.b.v. verdrogingssymposium Van Hall
13 juni 1997.*